

पक्वे न सन्ति, नित्यत्वाच्च नित्यं द्रव्यम् अनित्या गुणा यथा कल्कादिप्रविभागः, स एव सम्प्रन्नरसगन्धो व्यापन्नरसगन्धो वा भवतीति” सुश्रुतम् अतएव “सत्त्वे निविशतेऽपैति पृथग्जातिषु दृश्यते । आधेयश्चाक्रियाजश्च सोऽसत्त्वप्रकृतिर्गुण” इति गुणलक्षण्ये गुणानासत्त्वप्रदविनाशोक्तिः । सदातनभिन्ने काले च । “अनित्यं हि स्थिति र्वासात्तस्मादतिधिरुच्यते” इति मनुः । अनित्यमित्यत्र व्याप्तौ, कालाधिकरणे वा द्वितीया न भान्ताव्यव्यवस्य तथात्वे प्रमाणाभावात् । सदाकालवृत्तिपरत्वेऽपि धातूपस्थाप्यसाध्यक्रियाविशेषणत्वेन सञ्चारोरेतिमन्दिरावधीत्यादिवत् द्वितीयेति बोध्यम् । नित्यम् सान्तमव्ययम् न०त० । केचित् ।

अनिद्रा स्त्री न निद्रा अभावार्थे न०त० । निद्राभावे “हृद्ग्रहलौल्यमनिद्रा स्तम्भ” इति सुश्रुतम् । निद्राराहित्ये च रोगविशेष एव कारणम् । नास्ति निद्रा यस्य । निद्रारहिते आलस्यरहिते ति० “अनिद्रौ षड्ङ्गोरात्रं तपोवनमरक्षतामिति “प्रजा नित्यमनिद्रेण यथाशक्त्यभिरक्षिता” इति च रामा० । “अनिद्रेण अनलसेनेति” तदर्थः ।

अनिन्दित ति० न निन्दितः । निन्दारहिते प्रशस्ते “अनिन्दितैः स्त्रीविवाहैरनिन्द्या भवति प्रजेति” मनुः ।

अनिन्द्र ति० न इन्द्रोयाज्योयस्य । इन्द्रोपासनाशून्ये “सामनिन्द्राः कृणवन्ननुकथाः ऋ० ५, २, ३, “अनिन्द्रा इन्द्रमयजन्त” इति भाष्यम् ।

अनिबद्ध ति० न निबद्धः । अनायत्ते, “अनायतो अनिबद्ध” इति ऋ० ४, १३, ५ । अथितभिन्ने च ।

अनिबाध ति० नास्ति निबाधः संबाधा यस्य । संबाधरहिते “उरौ मह्यं अनिबाधे ववर्द्ध” इति ऋ० ३, १, ११, अनिबाधे असंबाधे इति भा० ।

अनिष्टत ति० न निष्टतः न०त० । चञ्चले “भुवमनिष्टतवेलेति” भा० । “वेलाञ्चञ्चला” इति मल्लि० ।

अनिष्टष्ट ति० नि+अनुश क्त नि० न०त० । अबाधिते । अनिष्टष्टतविषिहन्त्योजसा “ऋ० २, २५, ४, अनिष्टष्टतविषिः अबाधितबल” इति भा० ।

अनिमक पु० अन-जीवने शब्दे च भावे वा० इमन् “अनिमः जीवन्तेन कायति प्रकाशते कै-क । भेके । तस्य मरणेऽपि पुनरुज्जीवनात्तथात्वम् । कोकिले, भ्रमरे च तयोः सधुरशब्देन प्रकाशमानत्वात्तथात्वम् । अनिमाय जीवनाय कं जलं यस्य । पद्मकोशरे । अनिमाय कं सुखं यस्मात् । सधूके (मौल) वृक्षे भेदिनिः ।

अनिमान ति० नि+मा-भावे ल्युट् न०व० । परिच्छेदरहिते “स नो मह्यं अनिमानो धूमकोतः ऋ० १, २७, ११ “अनिमानः अपरिच्छिन्न” इति भा० ।

अनिमित्त न० न निमित्तम् । निमित्ताभावे कारणाभावे “अनातरः खानि खानि न स्पृशेदनिमित्तत” इति मनुः न०व० । कारणशून्ये ति० ।

अनिमिष ति० नि+मिष-भावे क्तिप् स नास्ति यत् । स्पन्दशून्ये दर्शने “इमे दिवो अनिमिषा” इति ऋ० ७, ६०, ७, “मितः कृष्णोरनिमिषा” इति ऋ० ३, ५६, १, अनिमिषा निमिषरहितेनेति भा० ।

अनिमि(मि)ष पु० नास्ति निमि(मि)षः चक्षुःस्पन्दनं यस्य मिष षञ् कुटादि० न गुणः, मिष-भ्वादि षञ्-वा, । चक्षुः-स्पन्दनशून्ये देवे “सुरेषु नापश्यदवैक्षताच्छोर्द्विपे निमेषं निजसम्मुखे सेति” नैषधे सुराणां निमेषशून्यत्वसक्तम् “असन्नजो अनिमिषा” इति २, २७, ६ संक्रन्दनो अनिमिष एकवीर इति च ऋ० १०१०३, १ । मत्स्थे च । निमिषो वृष्टिप्रतिबन्धस्तच्छून्ये विष्णौ च । “नैमिषो निमिषोत्ते” इति भाग० “अनिमिषः विष्णुः अलुप्तवृष्टित्वात् तस्य क्षेत्वे इति श्रीधरः । न निमिषति चलतीति नि+मिष-क न०त० । महाकाले । क्रियाशून्ये वस्तुमात्रे ति० । स्पन्दनशून्ये ति० । “शतैस्तमच्छामनिमेषवृत्तिभिरिति” रघुः । अनियत ति० न नियतः । नियमेनैककूपशून्ये, अनित्ये अस्थायिनि “रत्यादयोऽभ्यनियते रसे सुव्यभिचारिण” इति सा०द० । नियतकारणाद्यनपेक्षे च “रिष्टं त्रिविधं सुनयोनियतमनियतं योगजञ्चेति” ज्योति० । अनियन्त्रते च । [उच्छृङ्खले च ।

अनियन्त्रित ति० नि+यन्त्र चु० क्त न०त० । अनियमिते अनियम पु० न नियमः अभावार्थे न०त० । नियमाभावे । “पञ्चमं लघु सर्वत्र सप्तमं द्विचतुर्थयोः । षष्ठे पादे गुरु ज्ञेयं शेषेष्वनियमोमत” इति ऋन्दो० ।

अनिरा स्त्री नास्ति इरा अन्नं यस्याः ५व० । अतिवृष्ट्यादौ इतौ । “व्यसन् विश्वा अनिरा” इति यजु० ११, ४७, अनिराः अतिवृष्ट्याद्या इति वेददीपः । न ईरयितुं शक्यते ईर-क पु० ह्रस्वः न०त० । प्रेरयितुमशक्ये । “अपत्या अस्थुरनिरा” इति ऋ० ८, ४८, ११, “अनिरा प्रेरयितुमशक्या” इति भा० । ७व० । अन्नरहिते दारिद्रे च “शुयुतमस्मदनिरामभीवाभिति” ऋ० ७, ७१, २, “अनिरामन्नदारिद्र्यमिति” भा० ।